

Arrest

nr. 63 542 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 4 april 2011 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Aangaande V. D.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Albanees te zijn, afkomstig uit Pejë (Kosovo). U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en sinds 2005 gehuwd te zijn met (V.M.) (O.V. 6.727.174). Kort na de oorlog zou u problemen hebben gehad met Albanezen die regelmatig geld van u eisten en u vaak hadden geslagen. Deze Albanezen, genaamd (S.M.), (A.B.) en (E.), zouden u lastiggevallen hebben omdat uw grootmoeder Servische was en omdat u vermogend was. Deze problemen zouden hebben geduurd tot 2004/2005. Na die periode zou u geen problemen meer hebben gehad tot 27 september 2010. Sinds die dag zou u regelmatig dreigtelefoontjes en -smsjes gekregen hebben van onbekende Albanezen. U verklaart dat zij 10.000 euro van u eisten en indien u dit niet zou geven,

zouden ze u en uw gezin vermoorden en uw huis in brand steken. U verklaart de politie regelmatig op de hoogte te hebben gebracht van de gebeurtenissen zodat zij de situatie konden opvolgen. Ze zouden u om dezelfde redenen als in het verleden hebben bedreigd, namelijk omdat u de kleinzoon van een Servische bent en omdat u geld hebt. Op een dag zouden u en uw echtgenote achtervolgd zijn door een auto toen u op weg was naar uw tante. Een andere dag zouden u en uw echtgenote naar de verloving van een vriend geweest zijn, waarna u uw auto beschadigd terugvond. Er zou een papertje bij gelegen hebben waarop stond geschreven: "dit is niets, je moet maar kijken wat we in het vervolg gaan doen". Hieropvolgend zou u de politie gebeld hebben en zouden zij onmiddellijk ter plaatse gekomen zijn en u naar het politiekantoor hebben meegenomen voor een verhoor. Voor uw echtgenote en kinderen zou de politie een taxi gebeld hebben om hen naar huis te brengen. U verklaart verder dat de politie voorgesteld zou hebben om het geld te betalen opdat zij uw belagers konden arresteren. Toen u bij een volgend telefoongesprek zei dat u het geld had, hadden uw belagers een vermoeden dat het om een list ging en zeiden ze dat ze niet langer geïnteresseerd waren in uw geld, maar enkel in jullie levens. U zou uw echtgenote niet heel uitgebreid over de feiten hebben verteld omdat zij depressief is ten gevolge van een trauma opgelopen tijdens de oorlog. Uit angst voor uw leven en dat van uw gezin besloot u het land te verlaten. U stelt op 21 november 2010 Pejë verlaten te hebben en met de wagen illegaal gereisd te hebben om op 23 november 2010 aan te komen in België, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 7.10.2010, de Kosovaarse identiteitskaart van uw echtgenote, uitgereikt op 7.10.2010, uw rijbewijs, uitgereikt op 17.10.2010, de geboorteakte van uw zoon Drilon, uitgereikt op 20.09.2010 te Gjakovë, de geboorteakte van uw zoon Donard, uitgereikt op 1.11.2010 te Pejë, twee politieverlagen in verband met afpersing, uitgereikt op 30.09.2010 en 12.10.2010 te Pejë en twee medische attesten van uw echtgenote, uitgereikt op 18.09.2010 en 11.11.2010 te Pejë.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u aanvankelijk stelt dat het hoofdmotief waarom criminelen geld van u zouden eisen erin bestaat dat uw grootmoeder Servische is (gehoorverslag CGVS p. 8, 9, 11). In de door u neergelegde politieverlagen staat echter uitdrukkelijk vermeld dat etnische motieven niet aan de basis liggen van de geuite dreigementen. Dit vermoeden wordt nog versterkt door het feit dat uw broers geen problemen zouden kennen in Kosovo (gehoorverslag CGVS p. 13). Bovendien verklaart u zelf dat etnische motieven een drogreden zouden zijn omdat u vermogend bent. Hierdoor kan worden gesteld dat de geuite bedreigingen zich uitsluitend in de criminele sfeer bevinden en geen verband houden met criteria zoals vermeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie.

Verder dient er vastgesteld te worden dat u niet aangetoond hebt dat u, als etnische Albanees, als gevolg van de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In dit verband stelt u dat u de politie op 30 september 2010 onmiddellijk contacteerde nadat u sinds enkele dagen dreigtelefoontjes en – smsjes ontving (gehoorverslag CGVS p.8). Het feit dat zij uw klacht noteerden en een onderzoek gestart hebben naar de zaak, toont aan dat de politie bereidwillig was om u verder te helpen. Dit blijkt eveneens uit uw verklaring, waarin u zei dat de politie onmiddellijk ter plaatse kwam, de schade opnam en een verslag opmaakte, nadat u uw auto op 12 oktober 2010 beschadigd en met een dreigbriefje terugvond (gehoorverslag CGVS p. 8). Uit het loutere feit dat het politie-onderzoek in het kader van deze zaak nog geen vruchten heeft afgeworpen, kan niet meteen worden afgeleid dat de politie geen inspanningen heeft geleverd om de personen die u bedreigen op te sporen. Integendeel, zij hebben, volgens uw verklaring, een voorstel gedaan om de daders te vatten (gehoorverslag CGVS p. 16). Nadat dit plan in duigen viel heeft de politie uw dossier doorverwezen naar de procureur, gezien de ernst van de zaak. Dit ontbreken van een concreet resultaat in het onderzoek van zowel de politie als van de procureur is geen bewijs van een gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten. Het gebrek aan resultaat kan immers verschillende oorzaken hebben zoals onder andere de tijd nodig om de eigenaar van het nummer waarvan u de dreigtelefoontjes en – smsjes ontving, te traceren (gehoorverslag CGVS p.17). Door uw vroegtijdig vertrek, minder dan twee maanden na de eerste dreigtelefoon, hebt u de loop van het onderzoek niet afgewacht en u aldus onttrokken aan de reële beschermingsmogelijkheden in uw land.

Internationale bescherming kan bovendien pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat, zoals hierboven reeds bleek, bij u niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt onderneemt de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law

on Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat uw belagers u ook elders in Kosovo zouden vinden omdat Kosovo een klein land is. Deze argumenten kunnen niet worden weerhouden. Uw echtgenote verklaarde bijvoorbeeld dat u niet naar Gjakove zou kunnen verhuizen omdat er daar geen werk is. Dit is echter een louter economisch motief. Het feit is verder dat u, volgens de verklaringen van uw echtgenote, alleen in Pejë handel gedreven zou hebben én dat u daarenboven de laatste twee jaren zelfs geen handelaar zou zijn geweest in uw land, waardoor uw beweringen dat u zich elders in Kosovo niet zou kunnen vestigen, verder worden ondermijnd.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo en die van uw familie, alsook uw burgerlijke staat worden niet betwist. Ook aan de medische problemen van uw echtgenote, die niet worden aangehaald als reden voor uw vlucht, wordt niet getwijfeld. De echtheid van de politieverslagen staat evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Aangaande V. M.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Albanees te zijn, afkomstig uit Gjakovë (Kosovo) en u verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. U verklaart na uw huwelijk met (V.D.), in 2005, (O.V. 6.727.174) verhuisd te zijn naar Pejë. Over de problemen die uw echtgenoot had na de oorlog, verklaart u weinig te weten. U verklaart dat uw echtgenoot sinds 27 september 2010 dreigtelefoontjes en –smsjes krijgt en dat men geld eist van hem omdat zijn grootmoeder de Servische nationaliteit bezit en omdat uw man handel dreef. U verklaart dat uw echtgenoot u weinig over de bedreigingen heeft verteld om u geen stress te bezorgen en u en de kinderen niet bang te maken. Verder zouden u en uw echtgenoot op een dag door een auto zijn achtervolgd toen u op weg was naar de tante van uw echtgenoot. Nadien, op 12 oktober 2010, zouden de belagers uw auto beschadigd hebben en het wiel kapot hebben gemaakt. Daarnaast zou er een briefje hebben gelegen achter de voorruit, waarop stond geschreven: "de volgende keer gaan wij iemand van de familie vermoorden" of "de volgende keer gaan jullie nog meer in gevaar zijn, misschien moeten jullie vrezen voor jullie leven." U verklaart dat uw echtgenoot vervolgens naar de politie ging voor een verhoor en dat zij een taxi voor u en uw kinderen regelden. U verklaart na dit laatste voorval constant met uw kinderen te zijn binnengebleven. Uit angst voor uw leven en dat van uw gezin besloot u het land te verlaten. U stelt op 21 november 2010 Pejë verlaten te hebben en met de wagen illegaal gereisd te hebben om op 23 november 2010 aan te komen in België, waar u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 7.10.2010, de Kosovaarse identiteitskaart van uw echtgenoot, uitgereikt op 7.10.2010, het rijbewijs van uw echtgenoot, uitgereikt op 17.10.2010, de geboorteakte van uw zoon Drilon, uitgereikt op 20.09.2010 te Gjakovë, de geboorteakte van uw zoon Donard, uitgereikt op 1.11.2010 te Pejë, twee politieverslagen in verband met afpersing, uitgereikt op 30.09.2010 en 12.10.2010 te Pejë en twee medische attesten, uitgereikt op 18.09.2010 en 11.11.2010 te Pejë.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw echtgenoot, (V.D.), werden aangebracht en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat zijn asielaanvraag ongegrond is, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u aanvankelijk stelt dat het hoofdmotief waarom criminelen geld van u zouden eisen erin bestaat dat uw grootmoeder Servische is (gehoorverslag CGVS p. 8, 9, 11). In de door u neergelegde politieverlagen staat echter uitdrukkelijk vermeld dat etnische motieven niet aan de basis liggen van de geuite dreigementen. Dit vermoeden wordt nog versterkt door het feit dat uw broers geen problemen zouden kennen in Kosovo (gehoorverslag CGVS p. 13). Bovendien verklaart u zelf dat etnische motieven een drogreden zouden zijn omdat u vermogend bent. Hierdoor kan worden gesteld dat de geuite bedreigingen zich uitsluitend in de criminele sfeer bevinden en geen verband houden met criteria zoals vermeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie.

Verder dient er vastgesteld te worden dat u niet aangetoond hebt dat u, als etnische Albanees, als gevolg van de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In dit verband stelt u dat u de politie op 30 september 2010 onmiddellijk contacteerde nadat u sinds enkele dagen dreigtelefoontjes en – smsjes ontving (gehoorverslag CGVS p.8). Het feit dat zij uw klacht noteerden en een onderzoek gestart hebben naar de zaak, toont aan dat de politie bereidwillig was om u verder te helpen. Dit blijkt eveneens uit uw verklaring, waarin u zei dat de politie onmiddellijk ter plaatse kwam, de schade opnam en een verslag opmaakte, nadat u uw auto op 12 oktober 2010 beschadigd en met een dreigbriefje terugvond (gehoorverslag CGVS p. 8). Uit het loutere feit dat het politie-onderzoek in het kader van deze zaak nog geen vruchten heeft afgeworpen, kan niet meteen worden afgeleid dat de politie geen inspanningen heeft geleverd om de personen die u bedreigen op te sporen. Integendeel, zij hebben, volgens uw verklaring, een voorstel gedaan om de daders te vatten (gehoorverslag CGVS p. 16). Nadat dit plan in duigen viel heeft de politie uw dossier doorverwezen naar de procureur, gezien de ernst van de zaak. Dit ontbreken van een concreet resultaat in het onderzoek van zowel de politie als van de procureur is geen bewijs van een gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten. Het gebrek aan resultaat kan immers verschillende oorzaken hebben zoals onder andere de tijd nodig om de eigenaar van het nummer waarvan u de dreigtelefoontjes en – smsjes ontving, te traceren (gehoorverslag CGVS p.17). Door uw vroegtijdig vertrek, minder dan twee maanden na de eerste dreigtelefoon, hebt u de loop van het onderzoek niet afgewacht en u aldus onttrokken aan de reële beschermingsmogelijkheden in uw land.

Internationale bescherming kan bovendien pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat, zoals hierboven reeds bleek, bij u niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt onderneemt de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de “Law on Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat uw problemen het lokale niveau zouden overstijgen. U hebt niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat uw belagers u ook elders in Kosovo zouden vinden omdat Kosovo een klein land is. Deze argumenten kunnen niet worden weerhouden. Uw echtgenote verklaarde bijvoorbeeld dat u niet naar Gjakove zou kunnen verhuizen omdat er daar geen werk is. Dit is echter een louter economisch motief. Het feit is verder dat u, volgens de verklaringen van uw echtgenote, alleen in Pejë handel gedreven zou hebben én dat u daarenboven de laatste twee jaren zelfs geen handelaar zou zijn geweest in uw land, waardoor uw beweringen dat u zich elders in Kosovo niet zou kunnen vestigen, verder worden ondermijnd.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo en die van uw familie, alsook uw burgerlijke staat worden niet betwist. Ook aan de medische problemen van uw echtgenote, die niet worden aangehaald als reden voor uw vlucht, wordt niet getwijfeld. De echtheid van de politieverslagen staat evenmin ter discussie."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling zijn verzoekers van oordeel dat de commissaris-generaal geenszins op voldoende wijze heeft onderzocht of zij om redenen omschreven in de Vluchtelingenconventie bij een terugkeer naar Kosovo beroep zullen kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. Verzoekers stellen dat in Kosovo deze bescherming niet gegarandeerd is en verwijzen hiervoor naar een citaat uit het rapport van de US Department of State "Serbia (Kosovo) Country Report on Human Rights Practices for 2009". Geenszins werd er door de commissaris-generaal recente informatie en/of recente rapporten aangaande Kosovo anno 2011 aangehaald waaruit blijkt dat deze weinig rooskleurige situatie in Kosovo ondertussen gewijzigd zou zijn. De rapporten waarnaar er in de bestreden beslissingen wordt verwezen hebben immers enkel betrekking op de toestand in Kosovo anno 2009 en 2010.

2.1.2. Ter terechtzitting worden de vertalingen bijgebracht van de processen-verbaal van 30 september 2010 en 12 oktober 2010.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekers voeren geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissingen dat de geuite bedreigingen zich uitsluitend in de criminele sfeer bevinden en geen verband houden met criteria zoals vermeld in de Geneefse Vluchtelingenverdrag. Deze motivering blijft dan ook onverminderd gehandhaafd.

Verzoekers tonen niet aan dat zij, als etnische Albanees, als gevolg van de door hen aangehaalde problemen geen beroep kunnen doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Zo blijkt uit de niet weerlegde motiveringen in de bestreden beslissingen dat de politie bereidwillig was om verzoekers te helpen en inspanningen heeft geleverd om de personen die hen bedreigden op te sporen. Het (voorlopig) ontbreken van een concreet resultaat in het onderzoek van zowel de politie als de procureur levert geen bewijs van gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten, omdat dit gebrek aan resultaat verschillende oorzaken kan hebben. Door het vroegtijdige vertrek van verzoekers hebben zij de loop van het onderzoek niet afgewacht en hebben zij zich aldus onttrokken aan de reële beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst.

Internationale bescherming kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput - wat bij verzoekers niet het geval is - of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld en dat, niettegenstaande er binnen de Kosovaarse politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, Eulex (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) van oordeel is dat de Kosovaarse politie een voorbeeldorganisatie is geworden. Aldus werden er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De stelling van verzoekers dat de rapporten waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen enkel betrekking hebben op de toestand in Kosovo anno 2009 en 2010 mist feitelijke grondslag gelet op een aantal krantenartikels over het functioneren van de Kosovaarse politie daterend van februari 2011 (zie stuk 4 in de farde Landeninformatie in het administratief dossier). Het louter citeren door verzoeker van een aantal delen van een passage uit een rapport is niet van die aard om de vaststellingen in de bestreden beslissingen en de informatie waarop deze vaststellingen gebaseerd zijn *in concreto* te weerleggen.

De bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, daar zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

De ter terechtzitting neergelegde vertalingen van de processen-verbaal van 30 september 2010 en 12 oktober 2010 zijn niet dienstig daar deze processen-verbaal zich reeds in het administratief dossier bevonden en bij de oordeelsvorming werden betrokken.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut stellen verzoekers dat zij in geval van terugkeer naar Kosovo een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van doodstraf of executie en/of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zij hebben reeds aangetoond dat in Kosovo anno 2011 hun bescherming door de Kosovaarse of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten geenszins gegarandeerd is. Uit de bestreden beslissingen blijkt geenszins duidelijk dat de commissaris-generaal hun asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.2. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zouden zijn of niet getoetst werden aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst

kan of wil stellen. Gelet op het vastgestelde *sub* 2.2. blijkt dat verzoekers niet hebben aangetoond dat zij als gevolg van de door hen aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten in Kosovo.

4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekers de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS